

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Doe jij ook mee?... aan de Driekoningentocht 2023

op zondag 8 januari

We komen samen in de in de parochiekerk van Sint-Antonius op de Schreursvest te Heverlee voor de Driekoningenviering om 11.00 u.

Na de viering eten we samen warme soep en een lekkere boterham.

Om 13.00 u. trekken we in groepjes van drie op tocht verkleed als koningen en onder begeleiding van een volwassen van deur tot deur.

Het geldt dat we hierbij inzamelen gaat naar twee kinderprojecten: één voor straatkinderen in Brazilië en één voor kindsoldaten in Kongo.

Lieve kinderen, het zou echt fijn zijn als jullie hieraan willen meewerken. Beste ouders, ook op jullie doen wij beroep, want er zijn heel wat volwassenen nodig voor de begeleiding, de hulp in de zaal en in de keuken.

Graag een bevestiging van je deelname ten laatste op donderdag 5 januari. Mail hiervoor naar catechese.sintantonius@gmail.com of steek onderstaand strookje in de brievenbus van de pastorie, Schreursvest 33 te Heverlee. Hartelijk dank!

de catechisten en de parochieploeg van de Geloofsgemeenschap Sint Antonius

Driekoningentocht op zondag 8 januari 2023

Naam van het kind:

wil graag deelnemen aan de Driekoningentocht

wenst een Driekoningenmantel ja neen *

wenst een kroon ja neen *

Naam volwassene:

wil graag meestappen als begeleider van een groepje vanaf 13.00 u. *

wil meehelpen in de keuken en de zaal van 12.00 tot 14.00 u. *

wil meehelpen in de keuken en de zaal van 16.00 tot 17.00 u. *

* doorhalen wat je niet wenst a.u.b.

Advent is een tijd van uitzien en wachten...

Priester Anthony Jude Okafor, voorganger

Advent is een tijd van uitzien en wachten...Naar Hem die omziet naar de verdrukten en opkomt voor het recht van de zwakke.

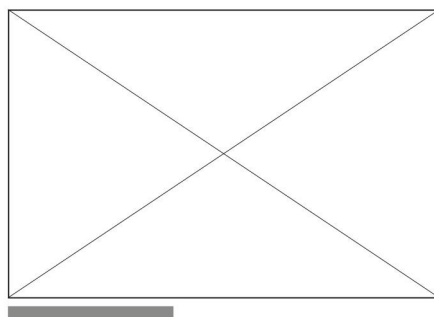
Welzijnszorg legt daarbij de focus op de groeiende digitalisering in onze maatschappij die een nieuwe bron van ongelijkheid is. Wie niet mee is in het digitale verhaal, mist een stuk verbondenheid.

Vandaag nodigen Jezus en Johannes ons uit om niet te accepteren dat mensen uit de boot vallen.

Laat ons daarom proberen dat iedereen mee mag zijn in het digitale verhaal van onze evoluerende wereld.

We zijn op weg naar Kerstmis – Het jaar loopt stilaan op zijn laatste benen. Plannen voor de toekomst worden getekend. Soms heel duidelijk, soms enkel een schets. We gaan deze tocht met een veel te snelle pas en ogen enkel gericht op ons doel. Als we dan een hinderpaal tegenkomen is ontgoocheling nabij. Schep in ons hart, in onze leefwereld, opnieuw ruimte en tijd om Jouw nabijheid - jouw op weg zijn met mensen - te ervaren en te beleven zodat het LICHT van HOOP de duisternis verdrijft en er toekomst is voor elk een.

Uit de Franciscusviering van de 3e zondag van de Advent

Colofon

DIENST PAROCHIEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grenstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS
Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wouters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 1 januari 2023
Maria Moeder Gods
10 u. Eucharistieviering
Voorganger: Pastor Rony Timmermans
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Anna Rusakova

Zondag 8 januari 2023
Openbaring van de Heer
Nieuwjaarsreceptie na de viering
10 u. Woord en communieviering
Voorganger: Lieven Dries
Lector: François Barrette
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

Zondag 1 januari
Geen viering

Zaterdag 8 januari
Driekoningenviering
20 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: pater Walter Verhelst
Assistent: Caroline Van Audenhoven
Lectoren: EC-ploeg
Homilie: pater Walter Verhelst
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Vieringen in januari 2023:
Zondag 08 en zondag 22
Lectoren Lut en Ria

FEEST VAN DE ONSCHULDIGE KINDEREN

'Léon Cogniet, Moord op onschuldige kinderen, 1824, Musée des Beaux-Arts de Rennes. © MBA, Rennes, Dist. RMN-Grand Palais / Adélaïde Beaudoin'

Op 28 december vieren we het Feest van Onschuldige Kinderen. Maar wat we herdenken 3 dagen na Kerstmis, was allesbehalve een feest. Dit moet je weten.

In de volksmond wordt het wel eens Onnozele kinderen genoemd, maar de betekenis van 'onnozel' moet verstaan worden zoals in de officiële benaming: Onschuldige Kinderen.

Dit feest met als vaste datum 28 december valt niet toevallig kort na Kerstmis. Integendeel, het hangt er nauw mee samen. Hoe dat precies zit, lezen we bij de evangelist Matteüs. Matteüs vertelt het verhaal van de drie magiërs, die van koning Herodes de opdracht krijgen om het kind - 'koning van de joden' - te gaan zoeken. De magiërs betwijfelen Herodes' goede bedoelingen en keren na hun kraambezoek niet terug om verslag uit te brengen. Uit vrees voor een ongewenste concurrent laat Herodes alle pasgeboren jongetjes in Betlehem en omgeving ombrengen. Gelukkig voor Jezus is Jozef dan al gevlucht met zijn

gezinnetje. We herdenken dus een massale slachtpartij op onschuldige kinderen. Ze werden in de heiligenkalender van de katholieke kerk opgenomen als martelaren.

In tegenstelling tot de feesten van de Heilige Familie, de Moeder Gods en Driekoningen heeft Onschuldige Kinderen echter geen bijzondere plek in de kerstcyclus. Dat heeft mogelijk te maken met de historische twijfelachtigheid van het verhaal, waarvan Matteüs de enige bron is. Wel heeft dit verhaal een kleurrijke folklore op gang gebracht, waarbij kinderen zich verkleedden als volwassenen (zelfs een kinderbisschop) en baas waren voor één dag. Dit feest werd uiteindelijk overschaduwd door Sinterklaas en Sint-Maarten. Ook in de kunst kreeg het verhaal van de onschuldige kinderen een enorme weerklink.

Reflectie bij Onschuldige Kinderen

In volle kerststemming zou de ruwheid van de wereld waarin de Jezus geboren wordt, feestvierders wel eens kunnen ontgaan. Maar de evangelist heeft het dit verhaal niet zonder reden opgenomen, waargebeurd of niet. Het herinnert ons eraan dat Kerstmis gebeurt in een ambivalente context. De geboorte van Jezus toen – en vandaag opnieuw in ons eigen leven – wist niet plotseling alle leed en wreedheid uit. Dat besef moet helpen om tranen over onrecht niet te bagatelliseren of weg te vagen. En zo krijgt Kerstmis pas zijn volle betekenis met de onschuldige kinderen.

Lieve Wouters
gepubliceerd op www.kerknet.be op 27 december 2021

We moeten hoe dan ook denken. Waarom dan niet meteen positief?

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Mediteren is een volledige eenheid van lichaam en geest, stil en aanwezigheid voor God.

De eerste voorbereiding is de goedheid die ieder van ons

in praktijk moet brengen in het alledaagse leven. Dat is heel belangrijk:

dat we ons leren voorbereiden door vriendelijkheid, vergevingsgezindheid en goedheid.

Kallistos Ware – Uit: “Woord en stilte in het christelijk gebed” Medita-

tief 340

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum**. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtocht.

Data 2022 meditatiegroep:
Maandagen van 20 u tot 20.30 u

Katrien Rombouts
GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

Licht voor Oekraïne

Voor heel wat mensen zijn de komende Kerstdagen geladen door pijnlijke ervaringen. Ze zijn ziek, ze missen iemand, tijdelijk of voor altijd. Vluchtelingen van Oekraïne wiens land nog steeds in oorlog is, zitten met dezelfde gemengde gevoelens. Hun gedachten gaan op dit

moment naar landgenoten die in moeilijke omstandigheden met de gevolgen van de blijvende brutale agressie van een andere staat leven.

Enkele Oekraïense vrouwen die hier verblijven, willen de machteloosheid overstijgen. Hun gedachten gaan naar vooral echtgenoten, zonen, broers... die als soldaat aan het front dienen. Ze verzamelen schone kaarsstompjes zonder plasticen of metalen omhulsel om te smelten tot grote kaarsen, die tot 19 uur lang kunnen branden. Ze verzamelen ook propere oude blikken in allerlei formaten die de kaarsen vormgeven. Deze kaarsen willen zij deze winter naar Oekraïne sturen. Ze zullen als licht dienen of zelfs als brandstof voor verwarming in schuilplaatsen en loopgraven. Soms is een kaars het enige middel om wat thee of koffie te warmen of klaar te maken. Met dit gebaar willen deze vrouwen licht, warmte en hoop delen met al wie zich op dit moment opoffert om hun land te beschermen en te verdedigen. Kaarsen en parafine zijn op dit moment in Oekraïne haast niet te vinden. De redenen moet je niet zoeken. Verzamel jij in jouw kring de komende tijd ook afgedankte kaarsen, kaarsenstompjes en propere blikken. Bij grote hoeveelheden, meerdere kilo's, is priester Mykola Paliuhk (0485 94 98 20) bereid om ze te komen halen. U kan ze zelf ook naar enkele vrijwilligers brengen die in de Kerselarenstraat te 3010 Leuven wonen (0456 22 62 09). Ze spreken naast Oekraïens, Engels en Nederlands. En u kan ze ook naar het Regiohuis in Heverlee brengen. Dank voor dit kleine gebaar.

Patrick Maervoet | deken

Kalenderblaadje

Het is duidelijk dat spirituele stilte niet getypeerd kan worden in termen van afwezigheid of leegte, maar in termen van aanwezigheid en volheid.

Innerlijke stilte is het besef van de Ander.

Of in de woorden van de Franse schrijver Georges Bernanos:

Stilte is presentie, in het hart daarvan zetelt God.

Hierin klinkt zelfs een psalmvers

mee: Laat de rust wederkeren, en weet dat ik God ben (Psalm 46,11). Ook de psalmist weet dat de stilte en de rust op zich niets betekenen als daar niet het bewustzijn van Gods aanwezigheid bij komt. Echte stilte heeft dus niets van doen met splendid isolation, maar alles met relatie. **Kallistos Ware – Uit ‘Woord en stilte in het christelijk gebed’ - Meditatief 340**

VZW CARACAS HULPFONDS - Wensen van Pater Willy Polders

Miguelángel Mijares en Diana Pino

Wensen van Pater Willy Polders voor Kerstmis en Nieuwjaar

Van harte wens ik u allen een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar. Misschien is het woordje 'Gelukkig' voor 2023 wat hoog gegrepen omdat we rekening moeten houden met kapers op de kust. Toen de pandemie ons met rust begon te laten, brak de oorlog in Oekraïne uit. We zullen zelf iets moeten ondernemen om het geluk voor ons en voor anderen waar te maken. In Venezuela, vooral in de politiek, zien we met een flinke dosis 'optimismo' kleine lichtpunten die misschien betere tijden aankondigen. Laat ons hopen.

In ieder geval blijft de kleine mens creatief en werkt hij aan zijn geluk. Deze morgen zag ik op straat tussen alle verkeer en autogetoeter hoe een jonge man een vracht, groter dan hijzelf, vooruit trok. Waarschijnlijk om ergens zijn producten te gaan verkopen of om iemand te bevoorraden. Het palet waarop alles rustte, had geen wielletjes maar steunde op twee lege bierbakken. Onbegrijpelijk in onze westerse ogen maar het ging ook. Ik ben er zeker van dat onze man kon rekenen op de steun van toevallige voorbijgangers zodra de twee bierbakken zouden haperen door oneffenheden op de baan.

Jullie zijn voor de mensen van Campo Rico geen toevallige voorbijgangers die een handje toesteken, maar heel bewuste en trouwe vrienden die al jaren met hen mee optrekken. Dat valt te bewonderen en in hun naam wil ik jullie danken. Uw steun is voor onze studenten hier een onmisbaar bestanddeel om het nieuwe jaar vol goed moed aan te vatten.

Miguelángel Mijares

Miguelángel is tien jaar en zit in het derde studiejaar. Hij woont met zijn ouders, een nog oudere broer, een tante en hun grootmoeder op het hoogste punt van de barrio. Vroeger werd dit de vervloekte sector genoemd wegens een grondverschuiving die verschillende huizen de dieperik insleurde. Hun woning is tamelijk klein en uitbreiding is niet mogelijk tenzij in de hoogte, maar daarvoor is het huisje weer te licht gebouwd. De twee jongens delen hun kamer met hun tante, de grootmoeder met het echtpaar. Miguelángel beweert graag in Campo Rico te wonen. Hij voelt er zich heel veilig. Begrijpelijk omdat de uitgebreide familie van vaders kant

bijna helemaal in de buurt woont. Hij zegt ook graag te studeren in de parochieschool, niet ver van zijn huis. Hij heeft daar de mogelijkheid om aan sport te doen. Verder kijkt hij in zijn vrije tijd thuis of bij familie in de buurt graag TV.

Diana Pino

Diana doet het eerste jaar middelbaar en is 12 jaar. Ze woont met haar moeder en nog drie broers in de sector van onze trouwe medewerker Francisco Rodríguez. De sector wordt de Vaquera genoemd, wat vertaald de 'vrouw van de cowboy' betekent. Deze sector is enkel te bereiken langs steile trappen. Erg moeilijk voor zowel paard als cowboy. De vader van Dina verliet het gezin toen ze amper drie jaar was en heeft elders opnieuw kinderen. Ze heeft nog drie oudere broers. Haar moeder werkt in een lakenfabriek om voor het onderhoud van haar vier kinderen te zorgen. Ze staat er alleen voor.

Diana studeert goed en wil later advocaat worden. Ze beweert graag te lezen en te schrijven. In de barrio heeft ze weinig vriendinnen omdat haar familie oorspronkelijk van Campo Rico is en ze er eerder toevallig is komen wonen. Ze nemen 's zondags wel deel aan de misviering in de kapel van de Luciteña en hebben op die manier een beetje contact binnen de wijk.

Jesús Martin Gómez

Jesús is een flinke jongen van 16. Hij is rustig van aard en een toegewijd student van het voorlaatste jaar in de parochieschool. Iedere dag overbrugt hij het hoogteverschil van vijftig meter en komt zodoende goed getraind aan op school. De weg terug naar huis is dan weer eenvoudig omdat hij heel onderaan in de wijk van San Miguel woont. Na zijn collegetijd wil hij verder studeren en aan de universiteit informatica volgen. Het is voor hem duidelijk dat de kennis hiervan onontbeerlijk is om verder te komen in het leven.

Het gezin telt drie kinderen, waarvan Jesús de jongste is. Zijn twee oudere broers emigreerden een paar jaren geleden naar Colombia en zijn daar een nieuw leven aan het opbouwen. De vader van Jesús is metser van beroep en is oorspronkelijk van Campo Rico. Enkele van zijn broers wonen er nog steeds. De moeder van Jesús is afkomstig van Puerto Cabello, een stadje aan de kust op drie uur van Caracas. Als

Jesús Martin Gómez en Xavier Eduardo León Aranda

jong meisje kwam ze naar de hoofdstad op zoek naar werk. Ze leerde hier haar man kennen en is dan bij hem gebleven in de barrio. Ze geven allebei een rustige indruk en controleren het komen en gaan van Jesús. Ze vertrouwen hem maar kijken toch goed uit. Als metser heeft de vader van Jesús geen vast werk. Meestal zijn het kleine werkjes die maar enkele dagen duren.

Jesús vertelt me dat hij weinig vrienden heeft, maar het zijn wel goede vrienden. Samen met hen doet hij veel aan een gevechtssport die veel concentratie en het in acht nemen van regel vraagt. In het Spaans noemen we dat 'artes marciales'. Voor mij ziet het er uit als iets middeleeuws. Verder is Jesús heel tevreden in de wijk. Hij woont er graag en houdt van het uitzicht dat de berg biedt.

Jesús is een nieuwkomer bij de studiebeurzen van het Caracas Hulpfonds. Hij is er heel dankbaar voor en begrijpt niet dat mensen van zo ver hem willen helpen om verder te studeren.

Xavier Eduardo León Aranda

Xavier geniet al drie jaren van zijn studiebeurs dank zij het Caracas Hulpfonds. Hij is nu zijn laatste jaar in het college bezig. Hij is pas 16 en zal volgend jaar, op zijn zeventiende, het diploma op zak hebben. Hij is duidelijk een flinke student die weet wat hij wil en droomt van hetgeen hij later wil doen. Hij is zeker niet de doorsnee student van vandaag. Het valt me op dat hij graag leest, iets wat niet zo voor de hand ligt bij de jongeren. Als ik hem dan vraag waarover hij het liefst leest, is zijn antwoord onmiddellijk: 'Alles, alles wat ik onder handen kan krijgen'. Hij heeft precies honger naar kennis en wil niets laten liggen.

Zijn droom is om ooit programma's op radio en TV te animeren. Hij praat er graag over en op mijn vragen moet hij niet naar een antwoord zoeken. Als houdt van sport. Hij staat altijd klaar om mee te doen. Ook gaat hij regelmatig met enkele vrienden op tocht naar de berg Avila. Deze berg vormt de noordelijke grens van Caracas en scheidt de stad van de kust. De Avila steekt 1.000 meter boven Caracas uit en heeft mooie wandelpaden. Deze interesse zegt veel over deze jongen. Zijn wereld is niet beperkt tot een gsm.

Xavier is de oudste van drie kinderen. Zijn vader is vier jaren geleden overleden als gevolg van een auto

ongeval. Zijn moeder heeft gelukkig vast werk om het gezin overeind te houden. Er is ook nog de grootmoeder bij wie ze inwonen. Ze maakt koekjes en allerlei gebakjes en verkoopt die op straat in de stad. Op die manier helpt ze haar dochter en kleinkinderen om rond te komen. Ze heeft altijd in Campo Rico gewoond, zodanig dat zij praktisch iedereen kent en altijd op steun van anderen kan rekenen.

Zoals bij de meeste jongeren is er bij Xavier weinig interesse voor de politiek. Ik moet mijn vraag over de politiek herhalen en hij spreekt het woord 'politiek' uit alsof het om een vreemd iets gaat. Het is te begrijpen. Er is ook geen politiek meer. Alles is herleidt tot de figuur van de president die laat weten wanneer er gelachen en wanneer er geweend mag worden. Zo liet hij op 1 oktober onverwacht weten dat de Kerstperiode was aangebroken. Iedereen stond verbaasd, zelfs de meest feestlustige Venezolanen. Kerstmis is voor iedereen iets heel magisch, vooral voor de volwassenen die betere tijden hebben gekend. Toen was het nog mogelijk gedurende enkele weken de illusie te scheppen elders, in de Verenigde Staten of in Zwitserland, te leven met nieuwe kleren, een nieuwe laag verf op de voorgevel en de typische kerstmaaltijd op tafel. De nieuwe generatie kent dat niet meer. Het is wel duidelijk waarom Kerstmis dit jaar zo vroeg moest beginnen. De boodschap is: 'Vergeet uw problemen en feest met ons mee'. Ondanks alle moeite van de officiële instanties om er de kerstsfeer in te blazen, is er van die sfeer tot op vandaag niet veel te merken. Laat ons hopen dat de volwassenen van morgen het land een nieuw gezicht kunnen geven.

Yostin Balbuena

Yostin is op zijn zeventiende aan het laatste jaar in het college bezig. Hij volgt grafisch tekenen en wil volgend jaar hierin verder gaan. Misschien als architect als het mogelijk is of ontwerper van video-spelletjes. In ieder geval wil hij het houden bij de artistieke lijn. Zijn voorkomen zegt er veel over. Daarbij kan hij ook nog goed zingen en wordt hij veel gevraagd om speciale activiteiten van zijn school op te luisteren.

Yostin woont als enige zoon bij zijn beide ouders. Hij heeft nog wel een broer van een andere vader, die veel ouder is dan hij en al jaren een eigen gezin heeft. De vader van

Yostin Balbuena

Yostin was ook bij het interview en het was merkbaar dat zijn zoon zich goed met hem verstaat. Hij is precies niet de doorsnee huisvader van Campo Rico, die eerder afwezig of er toevallig bij is. Deze man is metser van beroep, van wie we niet zo veel fijngevoeligheid zouden veronderstellen. Hij kwam destijds vanuit zijn geboorteplaats Cumaná, een stad in het oosten van het land, naar Caracas op zoek naar werk en vond er zijn vrouw in Campo Rico.

Yostin is rustig van aard en heel selectief wat vrienden betreft. Hij zegt in de barrio nauwelijks drie of vier kameraden te hebben met wie hij een beetje omgang heeft. Hij studeert grafisch tekenen in de technische school van Don Bosco. Sport doet hij wel, vooral voetbal, maar enkel met zijn klasgenoten van de technische school. Van la-waai houdt hij evenmin, hoewel hij in de beruchte Y sector woont waar enkele jaren geleden de schoonzoon van Luis Silva vier kogels in zijn lichaam te verwerken kreeg.

Als studiebeurs student van het Caracas Hulpfonds is hij nieuw. Zolang zijn vader werk vond als metser was er niet dadelijk hulp nodig en konden ze hun plan trekken. Aangezien er geen nieuwbouwprojecten zijn en enkel kleine reparaties zijn het slechte tijden voor metsers. Yostin is dan ook heel dankbaar voor de studiebeurs want hij wil dolgraag verdergaan met zijn studies.

Zalig Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar

AANDACHT... AANDACHT... AANDACHT... AANDACHT...

Kerstmis was het feest van pakjes en cadeautjes. Laten we van deze gelegenheid gebruik maken om een extra steentje bij te dragen tot het welslagen van het Project van de studiebeurzen.

Indien u vóór eind december een bedrag van 40 EUR of meer op rekening BE0643 1022 4801 22 van het Caracashulpfonds stort, ontvang u een attest wegens schenking. Het bedrag van deze schenking kan u vervolgens in mindering brengen van uw belastingaangifte voor het jaar 2022.

Een gebaar waarbij zowel u als de jongeren van Campo Rico alleen maar te winnen hebben.

GOD VINDT EEN PLEK WAAR HIJ KAN WONEN

Kerstmis 24 - 25 december 2021 - Don Boscoparochie Kessel-Lo

Bij het binnenkomen van de mensen worden er enkele kerstliederen gespeeld.

Intredestoet met vredeslicht en brood

Terwijl zingen we: Licht dat ons aanstoot in de morgen

Licht dat ons aanstoot in de morgen voortijdig licht waarin wij staan, koud één voor één en ongeborgen, licht overdek mij, vuur mij aan.

Dat ik niet uitval, dat wij allen, zo zwaar en droevig als wij zijn, niet uit elkaars genade vallen en doelloos en onvindbaar zijn.

Wij willen vanavond/vandaag een feest vieren van geboren worden steeds opnieuw. Kerstmis is een feest om datgene wat jij, wij, gisteren gedaan hebben morgen zullen verder zetten. Het feest van elke kleine bevrijding. Het feest van elke kleine geboortevan een nieuwe toekomst.

Kruisteken (gelijktijdig steekt iemand de Paaskaars aan)

SAMEN: Gezegend dit uur en het licht ons gegeven. Gezegend de woorden geladen met kracht. Gezegend jij, mens hier naast mij alles wat ons bijeen brengt. Gegroet en gezegend in naam van de Eeuwige Vader, Zoon en heilige Geest. (Kris Gelaude)

Ik heb een huis

Ik heb een huis voor jou gebouwd. Het is niet nieuw, lijkt zelfs heel oud. Het is niet prachtig, zeker niet perfect, Ik geloof zelfs, dat het dak een beetje lekt.

Ik heb een huis voor jou gebouwd zodat je het warm hebt en niet koud. Het is geen luxe, zeker niet riant, want van huizen bouwen heb ik geen verstand.

Binnen is er een magische sfeer. Je

bent er welkom, keer op keer. Het is er warm, voel je je op je gemak ondanks het af en toe lekkende dak.

In dit hart ben je veilig en vertrouwd. Daarom heb ik het voor je gebouwd. Kom binnen, voel je niet verplicht, binnen is alleen maar liefde en licht.

(Ineke Akkerman, Adventskalender 2020)

DEEL 1: EEN PLEK OM TE WONEN

We steken de eerste kaars aan en zingen:

Als alles duister is ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.

In de eerste viering van de advent-zochten we naar de betekenis van wonen voor onszelf, geïnspireerd door een tekst van **Agnes Pas**.

De campagne van Welzijnszorg vestigt onze aandacht op het huidige woonbeleid dat het recht op wonen niets garandeert: vele mensen worden om allerlei redenen uitgesloten op de huisvestingsmarkt. Elke mens zoekt een plek waar hij/zij zichzelf mag zijn. We hebben elkaar nodig om die plek te vinden, om voor elkaar een thuis te zijn, om God te laten wonen in deze wereld.

Laten we nog eens luisteren naar de tekst:

Wonen... meer dan een huis betrekken

Wonen, dat is een krakende deuren de geur van gebakken aardappelen, een krant opgevouwen op een stoelen een telefoon die rinkelt als je terugkomt van een vergadering. Het is een veilig wegbergen van de dag in een plaats van rust en stilte te midden van een gezellige wanorde.

Wonen, dat is een verwelkte bloem, stof op het buffet, dat nochtans regelmatig wordt schoongeveegd, vette vingers op de ruiten, of een

kraaknette vloeren een gevoel van veiligheid en vrijheid.

Wonen is jezelf mogen zijn, mogen kwaad worden zonder haat, op je kousen lopen en voor de spiegel dansen om jezelf te zien.

Wonen is liefhebben rond een tafel, veel praten en dan weer niets te zeggen hebben, zwijgen en eten waar je trek in hebt, met je voeten schoppen en bezig zijn met je eigen gedachten.

Wonen is een stukgevalen bord, een radio die speelt, kindergescrei en plots, als je het helemaal niet verwacht, een feesttafel met bloemen en kleuren, en taart.

Wonen is een draaiboek van liggen, de bedden opmaken, kranten lezen, staan en zitten, koffie drinken, kusjes geven, hemden strijken, water koken, ruiten wassen, liedjes zingen en beluisteren. Kinderen straffen, de tafel dekken, geschenken krijgen, koekjes bakken, gasten volstoppen, papieren verliezen, postbode opwachten, ruzie maken, vrienden verwachten, een schietgebedje prevelen, thuiskomen en weer weggaan...

Wonen, dat is thuis zijn, geborgen in het alledaagse van heel gewone dingen.

Wonen is samen gelukkig zijn om een lied of een lach of een traan. Maar vooral is het één van hart worden rond de warmte van het licht en samen dankend liefhebben, of na een lange dag, snoezelend tegen elkaar, tegen de hond of je favoriete kussen in slaap vallen.

(Naar Agnes Pas uit De levensboom, Averbode, 1983, p. 16)

DEEL 2: DE WEG VAN BARMHARTIGHEID LEIDT LANGS GERECHTIGHEID

We steken de tweede kaars aan en zingen:

Als alles duister is Tijdens de tweede adventszondag stonden we stil bij de oproep van

Johannes. Wat betekent - kromme wegen recht maken, hobbelige wegen effenen, kiezen voor rechtvaardigheid, het pad vrijmaken naar een vredevolle wereld voor iedereen - voor onze samenleving nu?

We hebben in de voorbije maanden kunnen onderscheiden waar het echt op aankomt in het leven. Op 15 december arriveerde in Zaventem een **Syrisch vluchtelingen-gezin**, de familie Alafaat. De vader is een rolstoelgebruiker. Ze hebben 2 kleine kinderen. Samen hebben ze een tijd in een overvol vluchtelingenkamp op Lesbos verbleven. Daar kregen ze een geldig verblijfsdocument voor ons land. In Herent is de werkgroep 'onthaalgroep vluchtelingen' al enkele maanden op zoek naar een aangepaste woning, rolstoeltoegankelijk. Een moeilijke zoektocht, maar de vrijwilligers de houden vol. In afwachting van een eigen woning, wordt de familie gastvrij ontvangen bij Lieve, Marcel en zoon Johan. Opnieuw opent de 'herberg' van deze familie de deuren voor mensen op de vlucht.

Zacht en fijngevoelig worden heuvels gesloopt, het is mogelijk.

HINDERNISSEN

Je hebt van die hindernissen die aangeboren zijn, die vervelend zijn en het soms moeilijk maken in 't leven. Je kan er waarschijnlijk niet zo heel veel aan doen. Er mee leren leven, dat zeggen ze. Er vrede mee hebben, aan 't eind.

Er zijn er andere die je jezelf aan doet. 'De beste willen zijn' bijvoorbeeld; 'perfect willen zijn', niet genoeg in eigen kunnen geloven, bang zijn kortom.... Ook voor jezelf kan je barmhartig zijn.

En dan zijn er nog de hindernissen die we mekaar aandoen: het gras voor mekaar's voeten maaien, iemand de zwartepiet toespelen, een

ander met de brokken laten zitten, een kwaad daglicht laten schijnen, het laken naar je toetrekken en een ander in de kou zetten.

Hindernissen dus, heuveltjes ...en soms onoverbrugbare bergen. Mensen zien er tegen op. Het leven wordt een last, te zwaar om dragen. Leeft ook in jou een droom, dat het mogelijk moet zijn, ook zonder hindernissen, de weg door 't leven voort te gaan? Dat mensen, -alle mensen-, bestemd zijn tot een rijk en zinvol leven, verschillend, maar toch even waardevol? Ook jouw droom?

Laat ons dan de meeste hindernissen slopen, zelfs als dat ten koste gaat van eigen privileges. Laat ons hen die in de put zitten of voor een hoge berg staan, zacht en fijngevoelig, maar ook onvoorwaardelijk steunen.

Als heuvels langzaam zullen slinken en bochtige wegen rechter zullen gaan, zal je aan het eind een horizon zien rijzen, een licht en in dat licht een droom, Gods droom.

En, geloof me, zijn droom lijkt op de jouwe.

In een volgend parochieblad: Deel 3 Opkomen voor de ander vanuit onze vreugde

Dank aan alle mensen die op een of andere manier aan deze viering hebben meegewerkt en dank aan jullie allemaal om hier vanavond/vandaag aanwezig te zijn.

Zegen en zending

Moge de levende God ons naar het licht keren; de levende Christus ons toelachen;

de Geest van Liefde ons helen en warmen. Amen.

Viering in Don Bosco - Kessel-Lo - Voorganger Hermien

KERSTFEEST SAMANA St. Franciscus 14 december 2022

Bij het binnenkomen van de zaal rees het vermoeden dat Samana een spetterend kerstfeest zou aanbieden. De tafels waren oordeelkundig gerangschikt. Op iedere tafel stond per persoon een ledlampje op batterij voor de sfeer. De mooie menukaart is ontworpen door Annie en Guy Saenen. Een pamflet vol wensen is opgerold en verbonden met een kunstig gehaakt engeltje, een creatie van Zr. Mia en de Crea leden van Samana. Een engel wordt ons toegewenst die een lichtbaken kan zijn. De vele verzorgde details zijn het onweerlegbaar bewijs dat dit door vrouwelijke handen gedaan is.

Nadat de voorzitter de vergadering geopend had, las Simonne een voorwoord met **een in memoriam voor de overleden leden**.

Lieven, onze nieuwe proost, groet-

...een in memoriam voor de overleden leden.

te de disgenoten tafel per tafel. De meeste aanwezigen zijn of waren vrijwillig(er)-sters of mantelzorg(er)-sters. Dit bevordert de vriendschapsbanden aan tafel en in het dagdagelijkse leven. Om de lippen los te krijgen mocht het aperitief feestelijk zijn, wie lust er geen bubbels!!! De verbondenheid met het zuiden wordt aangehaald met een zuiderse vissoep. Cécile vulde het eerste interludium op met een mooi **kerstverhaal over de kracht van een fluit**:

"Een herdersjongen zocht naar een verloren schaap toen er plots een engel voor hem verscheen en zei: ga snel naar Bethlehem, waar

het Christuskind in de kribbe ligt. Neem deze fluit met zeven tonen en speel een lied voor het kerstkind. Onderweg doet de herdersjongen een aantal ondoordachte dingen waardoor de fluit steeds minder tonen krijgt. Eenmaal in Bethlehem heeft de fluit nog maar één toon wanneer hij die voor Christus speelt. Maar, het Kerstkind raakte de fluit aan en plots heeft de fluit weer zeven tonen en de herdersjongen speelt vol overgave een mooi lied voor het kerstkind"

Dit verhaal kan ook nog heden ten dage actueel zijn. Ook wij worden geconfronteerd met onvoorziene hinderpalen. Naarmate de tijds-

lijn opschuift verliezen ook wij snaren van ons zijn.

Het lage plafond van het zaaltje deed ons almaar luider praten totdat de kalkoenrollade op tafel kwam. Ondertussen kwamen de **Kerkpoortclochards** langzamerhand binnen, beladen met hun instrumenten en zware dozen. Met een gevulde maag konden wij genieten van hun repertorium aan schlagers en bekende liederen van Vlaamse artiesten. Iedereen zong uit volle borst mee en sloot elk

nummer af met een door hen ontworpen slaginstrument. Het dessert kon niet rap genoeg verorberd zijn want iedereen hunkerde naar het tweede deel van het optreden. Verzoeknummers uit hun bundel wisselden af met de standaard liederen van de clochards. Zoals steeds werd het te vlug 16 uur. Samana heeft ons een vrolijke en rijkge vulde namiddag bezorgd.

Willy Depoorter.

Met een gevulde maag konden wij genieten van de Kerkpoortclochards